

บทที่ 1

บทนำ

ความนำ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน หรือองค์กร ให้มีความรู้ ความสามารถ มีโลกทัศน์ วิสัยทัศน์ และมีประสบการณ์เชิงเปรียบเทียบ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์กร และอาจหมายถึงความรวมถึงการพัฒนาชาติ

การส่งเสริมให้ข้าราชการในสังกัดศึกษา หาความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถ และนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับมาพัฒนางาน พัฒนาองค์กร เป็นหลักยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารองค์กร นอกจากนี้ การสนับสนุนให้ข้าราชการมีโอกาสเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ในต่างประเทศ ไม่เพียงเป็นการส่งเสริมศักยภาพของข้าราชการ ยังเป็นการสร้างกำลังใจให้กับข้าราชการด้วย

เนื่องจากทุกหน่วยงานมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ เฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณสนับสนุนการเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ในต่างประเทศ ดังนั้น การสนับสนุนให้ข้าราชการในสังกัด สมัครรับทุนรัฐบาล/องค์กรต่างประเทศ ที่เสนอมายังกระทรวงจึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกระทรวง

อย่างไรก็ตาม ทุนรัฐบาลหรือองค์กรต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นทุนที่ดำเนินการผ่านกรมวิเทศสหการ ซึ่งเป็นทุนประเภทแข่งขัน ผู้ประสงค์จะขอรับทุนต้องสอบภาษาอังกฤษแข่งกับผู้สมัครรับทุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ โดยผู้สอบแข่งขันได้คะแนนสูงสุด จะเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อจากประเทศไทยไปยังแหล่งทุน เพื่อให้แหล่งทุนพิจารณาขั้นสุดท้าย ก่อนการอนุมัติทุน

กระทรวงแรงงาน เป็นหน่วยงานหนึ่งที่เสนอชื่อข้าราชการในสังกัดไปยังกรมวิเทศสหการ เพื่อสอบแข่งขันรับทุนศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ณ ต่างประเทศ มีสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง เป็นผู้ประสานงานกลางในการดำเนินงานด้านทุนของกระทรวง โดยมีข้าราชการสังกัดกระทรวงได้รับทุนต่างประเทศติดต่อกันมาทุกปี แต่เนื่องจากปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือด้านทุนแก่ประเทศไทยของรัฐบาล/องค์การต่างประเทศ มีอัตราลดลง และมีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ สาเหตุจากประเทศ/องค์การที่ให้ทุนเหล่านั้น พิจารณาว่าไทยมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เมื่อเทียบกับประเทศเอเชียหลายประเทศ จึงหันไปให้ความช่วยเหลือกลุ่มประเทศ CLMV แทน แม้ว่าอัตราการให้ทุนต่างประเทศจะมีจำนวนลดลง แต่ภาคราชการและภาคเอกชนไทย ยังคงให้ความสนใจในการรับทุนสูง

จากสถิติการสมัครรับทุนต่างประเทศของกรมวิเทศสหการ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางของประเทศไทย ในการดำเนินงานความร่วมมือด้านทุนรัฐบาลและองค์การต่างประเทศ รวมทั้งมีภารกิจในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีบุคลากรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สมัครรับทุนต่างประเทศผ่านกรมวิเทศสหการ ในปี 2545 จำนวน 3,224 ราย ในจำนวนนี้มีผู้ได้รับทุนเพียง 855 ราย ดังนั้น หากอัตราการให้ความช่วยเหลือด้านทุนจากต่างประเทศยังคงลดลงเรื่อยๆ การแข่งขันเพื่อการรับทุนระหว่างข้าราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน กับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ ก็มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น

การเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของข้าราชการสังกัดกระทรวง ด้วยการพัฒนาขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และการสร้างความพร้อมในการแข่งขัน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันข้าราชการ ให้มีโอกาสชนะในการแข่งขันเพื่อการรับทุน

สภาพปัญหา

ปัญหาการขอรับทุนต่างประเทศของกระทรวงแรงงาน ที่สำคัญคือ

- 1) ข้าราชการจำนวนมากขาดทักษะภาษาอังกฤษ และไม่พร้อมในการแข่งขัน
- 2) ข้าราชการที่มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้รับทุนซ้ำซาก
- 3) ข้าราชการส่วนภูมิภาคเสียเปรียบในการสมัครรับทุน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษารุ่นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทาง “ ทำอย่างไรให้ข้าราชการสังกัดกระทรวง มีความพร้อมในการแข่งขันเพื่อการรับทุนต่างประเทศ ” และ “ ทำอย่างไรที่จะกระจายโอกาสการรับทุนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ”

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวិเคราะห์ในเอกสารฉบับนี้ ครอบคลุมเฉพาะทุนต่างประเทศประเภท 1(ข) ซึ่งเป็นทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้แก่รัฐบาลไทย เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ โดยจะศึกษาเฉพาะทุนต่างประเทศที่ดำเนินการผ่านกรมวิเทศสหการเท่านั้น ทั้งนี้ จะวิเคราะห์ในประเด็น

- 1) ปัญหาการดำเนินงานทุนในภาพรวม
- 2) แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการรับทุนต่างประเทศแต่ละแหล่งทุน
- 3) แนวทางการดำเนินงานด้านทุนในอนาคต

บทที่ 2

ทุนต่างประเทศ ประเภท 1(ข)

คำจำกัดความของคำว่า “ ทุน ”

ทุนตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการ ไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2518 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2523 ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2525 ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2533 ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2535 และฉบับที่ 9 พ.ศ. 2535) หมายถึง เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษ ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติการวิจัย และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย โดยได้แบ่งทุนเป็น 2 ประเภท คือ

ทุนประเภท 1

- (ก) ทุนที่กระทรวงหรือกรมเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่าย หรือจากเงินใดของทางราชการ
- (ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการ ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้น ตามที่กรมวิเทศสหการจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายผ่านกระทรวงหรือกรม หรือจ่ายให้ผู้รับทุนโดยตรง หรือจ่ายโดยวิธีการอื่นใด

- (ค) ทูตที่นิติบุคคลหรือนุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่กระทรวง ทบวง กรม เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ โดย ก.พ. พิจารณาเห็นชอบด้วย

ทุนประเภท 2

ได้แก่ ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท 1 (แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อ 3 แห่งระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518)

ทุนประเภท 1(ข)

ทุนประเภท 1 (ข) แบ่งออกตามลักษณะการจัดสรรได้ 2 ประเภท คือ

1. ทุนภายใต้โครงการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ทุนที่ได้รับการจัดสรรภายใต้โครงการความร่วมมือกับต่างประเทศ ของส่วนราชการต่างๆ ที่เสนอขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศผ่าน กรมวิเทศสหการ ซึ่งนอกจากจะขอรับผู้เชี่ยวชาญ วัสดุอุปกรณ์ และเงินให้เปล่าเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการแล้ว ยังเสนอขอรับทุนศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้เจ้าหน้าที่โครงการตามความเหมาะสมและความจำเป็น ซึ่งเป็นทุนที่ให้แก่งานโดยไม่ ต้องแข่งขัน

1.2 ทุนภายใต้โครงการความช่วยเหลือของต่างประเทศ เช่น ทุน ภายใต้โครงการ Singapore - Colombo Plan Training Award ของประเทศสิงคโปร์ หรือ ทุน ภายใต้โครงการ Indian Technical and Economic Cooperation ของประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นทุน หลักสูตรประจำปี ประเภทแข่งขัน และมักมีโควต้าที่แน่นอนให้กับประเทศผู้รับทุน

2. ทุนนอกโครงการ คือ ทุนที่รัฐบาล องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ จัดสรรให้ประเทศไทย เพื่อให้บุคลากรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ไปศึกษา ฝึกอบรม คูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทุนต่างประเทศที่หน่วยงานต่างๆ ได้รับแจ้งจากกรมวิเทศสหการ ส่วนใหญ่เป็นทุนนอกโครงการ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

ก. ทุนที่ส่วนราชการเสนอขอมา เป็นการเสนอขอทุนตามความต้องการของส่วนราชการต่างๆ ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำคำขอในรูปแบบโครงการพัฒนา โดยแหล่งทุนได้จัดงบประมาณความช่วยเหลือไว้จำนวนหนึ่งเพื่อกรณีขณะนี้ทุกแหล่งทุนยุติการสนับสนุนทุนตามคำขอแล้ว แต่จะมีการจัดสรรให้อีกหรือไม่ ขึ้นอยู่กับนโยบายความช่วยเหลือของแหล่งทุนในอนาคต

ข. ทุนสำหรับหลักสูตรประจำปี และหลักสูตรที่แจ้งมาเป็นครั้งคราว เป็นหลักสูตรศึกษา ฝึกอบรม และคูงาน ที่แหล่งทุนต่างประเทศจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี และหลักสูตรที่จัดขึ้นระหว่างปีเป็นครั้งคราว โดยการจัดสรรทุนให้ประเทศไทย จะมี 2 ลักษณะ

(1) แหล่งทุนจะกำหนดโควต้ามาอย่างชัดเจนว่าจะจัดสรรทุนให้ในแต่ละหลักสูตรเป็นจำนวนกี่ทุน และจะเสนอชื่อผู้สมัครได้จำนวนกี่คน เช่นทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ทุนรัฐบาลอินเดีย อย่างไรก็ตาม แหล่งทุนก็จะต้องพิจารณาความเหมาะสมของผู้รับทุนอีกครั้งหนึ่งด้วย

(2) ทุนที่มีลักษณะเป็น International Competition ซึ่งแหล่งทุนจะไม่กำหนดโควต้า แต่จะเปิดโอกาสให้ประเทศไทยเสนอชื่อผู้สมัครรับทุนที่เห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสมัครรับทุนได้ โดยอาจจำกัดหรือไม่จำกัดจำนวน เช่นทุนรัฐบาลเนเธอร์แลนด์ ทุนรัฐบาลสวีเดน แหล่งทุนจะพิจารณาความเหมาะสมของผู้สมัครรับทุนที่ได้รับการเสนอชื่อในหลักสูตรนั้นๆ ร่วมกับใบสมัครจากประเทศอื่นๆ โอกาสที่จะรับทุนจึงขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผู้รับทุน ดังนั้นจึงอาจไม่ได้รับอนุมัติทุน หากผู้สมัครรับทุนจากประเทศอื่นมีคุณสมบัติเหมาะสมกว่า

ค. **ทุนเชิญ** คือ ทุนที่แหล่งทุนได้เงินทุน โดยระบุเชิญข้าราชการระดับสูงไปร่วมประชุม สัมมนาหรือดูงาน เป็นกรณีพิเศษเฉพาะตัวบุคคล เช่น ทุนรัฐบาลญี่ปุ่น

ง. **ทุนที่ไม่ดำเนินการผ่านกรมวิเทศสหการ** เป็นทุนที่อยู่ในประกาศของกรมวิเทศสหการ แต่ไม่ได้มีการดำเนินงานตามขั้นตอนการจัดสรรทุนของกรมวิเทศสหการตามปกติ เช่น ทุน UNESCO ทุน WHO ทุน ASEAN ทุน SEAMEO ทุนมูลนิธิฟอร์ด ทุนสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เป็นต้น โดยแหล่งทุนดังกล่าวจะมีคณะกรรมการหรือส่วนราชการอื่นๆ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ(ทุน ASEAN) กระทรวงสาธารณสุข(ทุน WHO) กระทรวงศึกษาธิการ(ทุน SEAMEO) รับผิดชอบดำเนินการจัดสรรทุน รวมถึงการดำเนินการคัดเลือกผู้รับทุน โดยตรง ซึ่งบางแหล่งทุนจะมีกรมวิเทศสหการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย และโดยที่ระเบียบคณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการ ไปศึกษา ฝึกอบรมและปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ (ก.บ.ต.) กำหนดไว้ว่า “ การให้ข้าราชการ ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท 1 (ข) ให้กระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัดและกรมวิเทศสหการ ทำความตกลงกันก่อน ...” ดังนั้น เจ้าสังกัดจะต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับทุน แนวทางการศึกษา และเหตุผลความจำเป็น ให้กรมวิเทศสหการพิจารณาอนุมัติในหลักการ และตัวบุคคลก่อนการเดินทางไปรับการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ทั้งนี้ หากมีการรับทุนโดยไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากกรมวิเทศสหการ จะถือว่าเป็นการรับทุนประเภท 2 ในการรับทุนประเภท 2 นี้ กระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัดจะต้องทำความตกลงกับสำนักงาน ก.พ. ก่อนพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปต่างประเทศ โดยต้องยื่นเรื่องการลาศึกษาของข้าราชการในสังกัด พร้อมจัดส่งหลักฐานประกอบการพิจารณา ให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาก่อนออกเดินทางอย่างน้อย 30 วัน

ตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น ทุนประเภท 1(ข) เป็นทุนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมวิเทศสหการ ในฐานะที่เป็นหน่วยประสานงานกลางรับความร่วมมือจากต่างประเทศ ดังนั้น ทุนต่างประเทศส่วนใหญ่จึงเป็นทุนที่ดำเนินการโดยกรมวิเทศสหการตามรูปแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ ที่กรมวิเทศสหการกำหนด ทั้งนี้ กรมวิเทศสหการจะพิจารณาเงินทุนประเภท 1(ข) ที่ได้รับจ่ายทุนมาจากแหล่งทุนต่างๆ ไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

ให้พิจารณาคัดเลือกข้าราชการในสังกัด ที่มีคุณสมบัติตามที่แหล่งทุนและกรมวิเทศสหการ กำหนด สมัครสอบแข่งขันเพื่อการรับทุนในหลักสูตรที่ได้รับแจ้งจากกรมวิเทศสหการ

คุณสมบัติของผู้สมัครรับทุนประเภท 1 (ข)

ผู้มีสิทธิ์สมัครรับทุนประเภท 1(ข) ผ่านกรมวิเทศสหการ จะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ 3 ขึ้นไป โดยเป็นข้าราชการมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี จนถึงวันปีครบสมัคร กรณีโอนมารับราชการในหน่วยงานใหม่ จะต้องปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ไม่น้อยกว่า 1 ปี จนถึงวันปีครบสมัคร
2. เป็นผู้ไม่อยู่ระหว่างการสมัครขอรับทุนจากแหล่งอื่นใด
3. หากเคยได้รับทุนประเภท 1(ข) ไปต่างประเทศ เพื่อศึกษาจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการก่อนวันสมัครรับทุน ไม่น้อยกว่า 2 ปี เพื่อฝึกอบรม/ดูงาน จะต้องกลับมาปฏิบัติราชการก่อนวันสมัครรับทุน ไม่น้อยกว่า 1 ปี ยกเว้นผู้รับทุนดูงาน ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน
4. หากเคยได้รับทุนประเภท 1(ข) ภายในประเทศ เพื่อศึกษาจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการก่อนวันสมัครรับทุน ไม่น้อยกว่า 1 ปี เพื่อฝึกอบรมจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการก่อนวันสมัครรับทุน ไม่น้อยกว่า 6 เดือน เพื่อดูงาน/สัมมนาจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการก่อนวันสมัครรับทุน ไม่น้อยกว่า 3 เดือน
5. หากเคยสละสิทธิ์การรับทุนที่กรมวิเทศสหการ จะไม่มีสิทธิ์สมัครรับทุนอื่นภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่กรมวิเทศสหการยินยอมให้สละสิทธิ์
6. ต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่แหล่งทุนกำหนดในแต่ละหลักสูตร
7. ต้องได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานเจ้าสังกัด

การตรวจสอบคุณสมบัติ

กระทรวงเจ้าสังกัดจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับทุน ให้เป็นไปตามที่กรมวิเทศสหการและแหล่งทุนกำหนด ก่อนเสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการ ทั้งนี้ กรมวิเทศสหการจะตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับทุนอีกครั้ง หากมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จะถูกคัดสิทธิในการสอบแข่งขันเพื่อการรับทุน

การทดสอบภาษาอังกฤษ

การทดสอบภาษาอังกฤษของกรมวิเทศสหการ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การทดสอบตามข้อสอบของกรมวิเทศสหการ (DTEC Test) เพื่อคัดเลือกผู้สมัครรับทุนในขั้นต้น ผู้สนใจสมัครรับทุนที่ได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานต้นสังกัดทุกคน จะต้องผ่านการสอบ DTEC Test และได้คะแนนไม่ต่ำกว่าระดับที่กำหนดไว้สำหรับการรับทุนประเภทต่างๆ คือ

ระดับศึกษาค่อ (Academic) ผู้สมัครรับทุนเพื่อศึกษาระดับปริญญาโท/เอก ระดับหลังปริญญา ประกาศนียบัตร งานวิจัยเชิงวิชาการ สัมมนา จะต้องสอบผ่านเกณฑ์ 70 %

ระดับฝึกอบรม คุงานและประชุมเชิงปฏิบัติการ (Practical) ผู้สมัครรับทุนจะต้องสอบผ่านเกณฑ์ 50 % สำหรับทุนประเทศในเอเชียและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ 60 % สำหรับประเทศในยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อิสราเอล และ 70 % สำหรับประเทศเนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก สวีเดน

2. การทดสอบภาษาตามความต้องการของแหล่งทุน ผู้สมัครรับทุนที่ผ่านการทดสอบ ตามข้อ 1 แล้ว อาจต้องเข้ารับการทดสอบภาษาเพิ่มเติม หากแหล่งทุนมีความต้องการ เช่น

การทดสอบ IELTS (International English Language Testing System) เป็นการทดสอบสำหรับผู้สมัครรับทุนรัฐบาลอังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เพื่อศึกษา ฝึกอบรม ฝึกงาน วิจัย สัมมนา

การทดสอบ ALIGU (American Language Institute of Georgetown University) เป็นการทดสอบสำหรับผู้สมัครรับทุน ศึกษา ฝึกอบรม ฝึกงาน วิจัย สัมมนา ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ด้วยทุน USAID (University States Agency for International Development) หรือ ทุนขององค์การสหประชาชาติ ผู้สมัครรับทุนต้องสอบผ่านตามเกณฑ์คะแนนที่กำหนดมากับข้อสอบ โดยมีกรมวิเทศสหการ เป็นผู้ดำเนินการทดสอบ

การทดสอบของสถาบันอื่นๆ เช่น MICHIGAN, TOEFL, GRE, GMAT หรือแม้แต่การทดสอบภาษาญี่ปุ่น ของสถานทูตญี่ปุ่น

การผ่อนผัน ยกเว้นการทดสอบภาษาอังกฤษ

ตามระเบียบกรมวิเทศสหการว่าด้วยการทดสอบ ผ่อนผัน และการยกเว้นการทดสอบภาษาอังกฤษในการสมัครรับทุน พ.ศ. 2539

การผ่อนผัน สำหรับผลการทดสอบที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่เกิน 10 คะแนน ภายใต้เงื่อนไข

1. ไม่มีผู้สมัครรับทุนรายใดมีผลการทดสอบผ่านตามเกณฑ์ หรือมีจำนวนทุนมากกว่าจำนวนผู้สมัครรับทุนที่ทดสอบผ่านตามเกณฑ์ดังกล่าว
2. แหล่งผู้ให้ทุนไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเกณฑ์คะแนนทดสอบผ่าน

การยกเว้น สามารถกระทำได้ หากหน่วยงานที่เสนอชื่อผู้สมัครรับทุน มีหนังสือขออย่างเป็นทางการ และเป็นทุนที่แหล่งผู้ให้ทุนไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ภาษาอังกฤษ โดยผู้สมัครรับทุนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. กรณีที่ผู้สมัครรับทุน สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการศึกษา และเดินทางกลับถึงประเทศไทยแล้วไม่เกิน 3 ปี
2. เป็นผู้สมัครรับทุนซึ่งจะเดินทางเป็นกลุ่ม ไปฝึกอบรม หรือดูงาน และมีล่าม หรือผู้ที่ทดสอบภาษาอังกฤษ ผ่านตามมาตรฐานที่กรมวิเทศสหการกำหนด ร่วมเดินทางไปด้วย
3. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป ยกเว้นกรณีแหล่งผู้ให้ทุนกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
4. เป็นผู้สมัครรับทุนที่เคยผ่านการทดสอบแล้ว และมีผลการทดสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้างต้น แต่ไม่ได้รับเลือกให้รับทุน หากสมัครรับทุนอีกครั้ง ภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้เคยเข้ารับการทดสอบ โดยผู้สมัครรับทุนไม่ได้เปลี่ยนแปลงประเภทหรือระดับของทุน เนื่องจากความยาก-ง่าย ของข้อสอบแต่ละระดับไม่เท่ากัน

นอกจากนั้น อธิบดีกรมวิเทศสหการ ยังมีอำนาจในการพิจารณาขกเว้นการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นรายๆ ไป ภายใต้เงื่อนไข

1. เป็นทุนเชิญอย่างเป็นทางการจากแหล่งทุน เพื่อให้ไปฝึกอบรม สัมมนา หรือดูงาน โดยมีการระบุชื่อผู้รับเชิญอย่างเป็นทางการ
2. เป็นผู้สมัครรับทุนที่เดินทางไปฝึกอบรม สัมมนา หรือดูงานระยะสั้น ไม่เกิน 20 วัน

การเสนอชื่อไปยังแหล่งทุนและการพิจารณาขั้นสุดท้าย

กรมวิเทศสหการ จะคัดเลือกผู้มีความสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีคะแนนสอบเรียงจากลำดับคะแนนสูงสุดลงมา ตามจำนวนที่แหล่งทุนแจ้งไว้ เสนอชื่อไปยังแหล่งทุน การจะได้รับทุนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาขั้นสุดท้ายของแหล่งทุน

การเดินทางไปรับทุนต่างประเทศ

ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2518 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2523 ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2525 ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2533 ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2535 และฉบับที่ 9 พ.ศ. 2535 ปลัดกระทรวง เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสำหรับการเดินทางของ ข้าราชการและถูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดกระทรวง โดยผู้เดินทางไปรับทุนต่างประเทศ ประเภท 1(ข) จะต้องจัดทำใบลา ตามแบบใบลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานและปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ รวมทั้งจัดทำสัญญาการกลับมาใช้ทุน และสัญญาค้ำประกันด้วย กรณีผู้รับทุน ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนระยะเวลาตามหลักสูตรเป็นเวลาหลายวัน จะต้องยื่นเรื่องขอลา ราชการให้ส่วนราชการเข้าสังกัด พิจารณาให้ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการลาประเภทอื่นๆ เช่น ลากิจ หรือลาพักผ่อน

ค่าใช้จ่ายสมทบสำหรับผู้รับทุน

แหล่งทุนบางแห่ง ไม่จัดสรรงบประมาณในการเดินทางระหว่างประเทศ หรือ สนับสนุนค่าใช้จ่ายต่ำกว่าระเบียบราชการ แต่การรับทุนประเภท 1 (ข) ไม่ว่าจะไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ เนื่องจากกระทรวงการคลัง เห็นว่า การที่ข้าราชการขอรับทุนศึกษาหรือดูงาน เป็นความสมัครใจของข้าราชการเอง และ ผู้ได้รับทุน ไปต่างประเทศเพื่อศึกษาหรือดูงาน ก็ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตาม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ แต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2512 เห็นชอบตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ โดยหน่วยงานอาจพิจารณาออกค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าพาหนะเดินทางไปต่างประเทศทั้งเที่ยวไปและ เที่ยวกลับ ทั้งนี้ ถือว่าเป็นการสงเคราะห์ข้าราชการ ไม่เกี่ยวกับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกา

นอกจากนั้น มีหลายหน่วยงานขอเบิกค่าใช้จ่ายสมทบผิกระเบียบราชการ โดย อ้างระเบียบกระทรวงการคลัง ที่ กค 0526.7/ว 141 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2539 เบิกค่าใช้จ่ายสมทบ

ในการเดินทางไปฝึกอบรมต่างประเทศ ให้กับผู้รับทุนฝึกอบรมประเภท 1(ข) เช่น ค่าเครื่องแต่งตัว เบี้ยเลี้ยง ค่าธรรมเนียมสนามบินในต่างประเทศ จริงๆแล้วระเบียบดังกล่าวใช้ในกรณีที่หน่วยงานในต่างประเทศ เสนอให้ทุนฝึกอบรมแก่หน่วยงานที่รับความช่วยเหลือโดยตรงและไม่ต้องมีการสอบแข่งขัน เช่น กรณีที่ ILO/Japan เสนอทุนฝึกอบรมให้กระทรวงแรงงาน โดยให้จัดส่งข้าราชการที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตร Promotion of Equality in Employment : Women Worker's Rights and Workers with Family Responsibilities ณ เมืองตูริน ประเทศอิตาลี กรณีนี้ หาก ILO/Japan สนับสนุนค่าใช้จ่ายต่ำกว่าสิทธิ์ที่ข้าราชการควรจะได้รับ หรือไม่ออกค่าใช้จ่ายบางส่วน ส่วนราชการต้นสังกัดสามารถเบิกค่าใช้จ่ายสมทบเป็นค่าโดยสารเครื่องบิน ที่พัก เบี้ยเลี้ยง เครื่องแต่งตัว พาหนะรับจ้าง ธรรมเนียมวีซ่าและค่าธรรมเนียมสนามบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามระเบียบข้างต้นได้

แต่สำหรับผู้สอบแข่งขันเพื่อการรับทุนต่างประเทศประเภท 1(ข) ผ่านกรมวิเทศสหการหรือหน่วยงานอื่นใด นั้น กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ที่ กค 0502/22419 ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2536 ตอบข้อหารือของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่องการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวของข้าราชการที่รับทุน ซึ่งกองกฎหมายและระเบียบการคลัง กรมบัญชีกลาง ยืนยันว่าการรับทุนประเภท 1(ข) ไม่ใช่การปฏิบัติราชการ จึงไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการ

การรายงานตัวหลังจากรับทุน

ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ จะต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยภายในระยะเวลาที่ควรจะเดินทางถึงได้ตามปกติ กรณีจำเป็น ทางราชการอาจผ่อนผันให้เตรียมตัวเดินทางกลับประเทศไทยไม่เกิน 20 วัน นับจากวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือเสร็จจากการศึกษาหรือฝึกอบรม เฉพาะกรณีที่ไปศึกษาหรือฝึกอบรม เกินกว่า 1 ปี แต่จะต้องลาราชการประเภทใด

ประเภทหนึ่งกับส่วนราชการเจ้าสังกัด นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือวันถัดจากวันที่เสร็จสิ้นการศึกษา หรือฝึกอบรม ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ รวมทั้ง ต้องรับรายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการและรายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม หรือ ดูงานต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

1) ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี) จะต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการในวันถัดจากวันที่เดินทางถึงประเทศไทย

2) ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในจังหวัดอื่นๆ ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ ไม่เกินภายในวันที่ 2 นับจากวันเดินทางถึงประเทศไทย

ทั้งนี้ กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดจะต้องรายงานการกลับมารับราชการของผู้รับทุนประเภท 1(ข) ให้สำนักงาน ก.พ. และกรมวิเทศสหการทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ สำหรับผู้รับทุน จะต้องรายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว และจัดส่งรายงานการรับทุนให้กรมวิเทศสหการ โดยผ่านหน่วยงานเจ้าสังกัด จำนวน 2 ชุด

การชดใช้ทุน

ข้าราชการที่รับทุนต่างประเทศ จะต้องกลับมารับราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า สองเท่าของเวลาที่ข้าราชการผู้นั้น ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย (แก้ไขเพิ่มเติมตาม ข้อ 3 แห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการ ไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2535) ข้าราชการผู้ใดไม่ได้รับราชการตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางราชการ ดังนี้

1) สำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยด้วยทุนประเภท 1 ให้ชดใช้ทุน เงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และเงินที่ทางราชการ จ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนสองเท่าของจำนวนทุน เงินเดือน เงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

2) กรณีที่ผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย กลับมาแล้วรับราชการ ไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลดเงินที่จะต้องชดใช้และเบี้ยปรับลงตามส่วน

การได้รับเงินเดือนระหว่างการลา

ตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. 2535 มาตรา 33 กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม คูงานหรือปฏิบัติการวิจัย ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วัน ไปศึกษา ฝึกอบรม คูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย จนถึงวันก่อนวันมรายนงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ และในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลา เห็นสมควรให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม คูงานหรือปฏิบัติการวิจัยเกินสี่ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ แต่ทั้งนี้ เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินหกปี

๓๐๘๓๐๘๓๐๘๓๐๘๓๐๘๓๐๘๓๐๘๓๐๘

บทที่ 3

ความร่วมมือด้านทุนต่างประเทศและแนวโน้มในอนาคต

ประเทศไทยมีการดำเนินงานความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จากข้อมูลในรายงานประจำปี 2545 ของกรมวิเทศสหการ ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศเป็นมูลค่า 118.13 ล้านบาท ในขณะที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นมูลค่า 4,201.30 ล้านบาท แหล่งความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือกับประเทศไทย ประกอบด้วย

1) ความร่วมมือทวิภาคี

เป็นโครงการความร่วมมือกับประเทศคู่ภาคี มีประเทศญี่ปุ่นเป็นแหล่งใหญ่ที่สุด ประมาณร้อยละ 30 ของความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับ รองลงมาได้แก่ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สหรัฐอเมริกา เดนมาร์ก และออสเตรเลีย

2) ความร่วมมือพหุภาคี

เป็นโครงการความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ UNDP UNICEF UNFPA และ EU

3) ความร่วมมือนอกโครงการ

ที่สำคัญคือการที่รัฐบาล หรือองค์การต่างประเทศ ให้ทุนแก่บุคลากร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผ่านกรมวิเทศสหการ เพื่อไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยแหล่งทุนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น รวมทั้ง ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางระหว่างประเทศของผู้รับทุน

รัฐบาลไทยได้รับความร่วมมือด้านทุนนอกโครงการผ่านกรมวิเทศสหการ ในปี 2543 จำนวน 1,075 ทุน ปี 2544 จำนวน 877 ทุน และ ปี 2545 จำนวน 855 ทุน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ความช่วยเหลือด้านทุนนอกโครงการของประเทศไทย

แหล่งทุน	ปี 2543	ปี 2544	ปี 2545
1. ญี่ปุ่น	301	328	267
2. ออสเตรเลีย	241	40	44
3. สวีเดน	45	32	28
4. ฝรั่งเศส	75	64	28
5. เนเธอร์แลนด์	29	34	22
6. WHO	-	-	18
7. นิวซีแลนด์	21	36	16
8. เยอรมนี	17	23	13
9. สเปน	-	13	10
10. สถาบันลุ่มน้ำโขง	-	-	10
11. ออสเตรเลีย	-	-	1
12. อังกฤษ	3	-	-
13. เอเชีย*	163	280	247
14. อื่นๆ**	180	27	151
รวม	1,075	877	855

* เอเชีย ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ เกาหลี อิสราเอล มาเลเซีย อินเดีย อียิปต์ อินโดนีเซีย

** อื่นๆ ได้แก่ International Atomic Energy Agency (IAEA), South-East Asian Ministers of Education Organization (SEAMEO), Colombo Plan Secretariat (CPS), United Nations Development Programme (UNDP), Food and Agriculture Organization (FAO), Asian Productivity Organization (APO), International Rice Research Institute (IRRI), Rockefeller Foundation

ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ทูตต่างประเทศที่หน่วยงานต่างๆ รวมทั้งกระทรวงแรงงานได้รับแจ้ง ส่วนใหญ่เป็นทุนนอกโครงการที่ดำเนินงานผ่านกรมวิเทศสหการ ผู้สมัครรับทุนนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ยังต้องสอบภาษาอังกฤษ แข่งขันกับผู้สมัครรับทุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ

จากรายงานสถิติการรับทุนนอกโครงการของกรมวิเทศสหการ มีข้าราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน ได้รับทุนต่างประเทศผ่านกรมวิเทศสหการ ในปี 2543 จำนวน 29 ราย ปี 2544 จำนวน 29 ราย และปี 2545 จำนวน 19 ราย รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : จำนวนผู้รับทุนของกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2543 - พ.ศ. 2545

แหล่งผู้ให้ทุน	ปี		
	2543	2544	2545
1. ญี่ปุ่น	8	12	9
2. ออสเตรเลีย	11	8	-
3. นิวซีแลนด์	-	1	1
4. เนเธอร์แลนด์	1	-	-
5. สวีเดน	1	-	2
6. เยอรมนี	1	1	-
7. เอเชีย	5	6	6
8. อื่นๆ	2	1	1
รวม	29	29	19

สถานะปัจจุบันของความช่วยเหลือด้านทุนจากต่างประเทศ

ตามเอกสาร “ ข้อมูลและนโยบายความร่วมมือด้านทุนของแหล่งผู้ให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ” ซึ่งจัดทำโดยกองดำเนินงานด้านทุน กรมวิเทศสหการ สามารถสรุปสถานะล่าสุดความร่วมมือด้านทุนเป็นรายประเทศ เฉพาะที่สำคัญ ดังนี้

1. ประเทศญี่ปุ่น ยังคงเป็นแหล่งใหญ่ที่ให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านทุนแก่รัฐบาลไทย ทั้งทุนหลักสูตรประจำปี ทุนสำหรับเจ้าหน้าที่สมทบปฏิบัติงานภายใต้โครงการความร่วมมือกับประเทศญี่ปุ่น ทุนสำหรับเจ้าหน้าที่สมทบปฏิบัติงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญนอกโครงการ ทุนสำหรับเจ้าหน้าที่สมทบปฏิบัติงานร่วมกับอาสาสมัครญี่ปุ่น ทุนภายใต้ Cost Sharing Basis Programme และทุนเชิญรายบุคคล โดยรัฐบาลไทยได้รับการจัดสรรทุนเฉพาะหลักสูตรประจำปี ประมาณปีละ 300 ทุน ทุนศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ประมาณปีละ 5 ทุน

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 1.1 Development Plan
- 1.2 Administration
- 1.3 Public Utility Works
- 1.4 Transport and Traffic
- 1.5 Infrastructure
- 1.6 Postal Service, Telecommunication and Broadcasting
- 1.7 Atriculture, Forestry, Fisheries and Animal Husbandry
- 1.8 Mining and Minerals
- 1.9 Industry
- 1.10 Energy
- 1.11 Commerce and Trade
- 1.12 Tourism
- 1.13 Human Resources
- 1.14 Science and Culture

1.15 Medical Treatment

1.16 Welfare

2. ประเทศนิวซีแลนด์ จัดสรรทุนศึกษาระดับปริญญาโท และทุนฝึกอบรมระยะสั้นให้แก่รัฐบาลไทย ประมาณปีละ 20 - 25 ทุน โดยทุนระยะสั้นจะเป็นหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ และหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดโดยสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง โดยผู้สมัครรับทุนจะต้องมีผลการทดสอบภาษาอังกฤษ IELTS เฉลี่ยระดับ 6.5 ขึ้นไป และมีคะแนนแต่ละภาค (band) ไม่ต่ำกว่า 6

3. ประเทศเนเธอร์แลนด์ จัดสรรทุนให้กับประเทศไทยทั้งทุนศึกษา และทุนฝึกอบรม โดยทุนดังกล่าวเป็นทุนแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่งผู้สมัครจากประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับผู้สมัครรับทุนชาติต่างๆ และต้องมีผลสอบ TOEFL = 550 (Paper - based test) หรือ TOEFL = 213 (Computer - base test) โดยรัฐบาลไทยได้รับอนุมัติทุนประมาณปีละ 30 ทุน

ทั้งนี้ รัฐบาลเนเธอร์แลนด์ให้ความสำคัญกับผู้สมัครกลุ่มประเทศแอฟริกา โดยจัดงบประมาณช่วยเหลือเป็นสัดส่วน 50 % ของความช่วยเหลือทั้งหมด และให้ความสำคัญกับผู้สมัครที่เป็นสตรี นอกจากนี้ แหล่งทุนและกรมวิเทศสหการ ไม่รับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศของผู้รับทุน ในหลักสูตรที่มีระยะเวลาต่ำกว่า 3 เดือน

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

3.1 Education and Teacher Training

3.2 Fine and Applied Arts

3.3 Arts and Humanities

3.4 Social and Behavioural Sciences

3.5 Business Administration and Management

3.6 Law

3.7 Natural Sciences

3.8 Mathematics and Computer Science

3.9 Medical and Health Sciences

- 3.10 Engineering
- 3.11 Geographic Information Science, Architecture and Town Planning
- 3.12 Agriculture, Forestry and Fisheries
- 3.13 Transport and Communications
- 3.14 Service Trades
- 3.15 Mass Communication and Information Science
- 3.16 Environmental Science

4. ประเทศมาเลเซีย ให้ทุนกับประเทศไทยเป็นลักษณะหลักสูตรฝึกอบรมประจำปี (Group Training Course) ระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือน ภายใต้ Malaysian Technical Cooperation Programme (MTCP) และภายใต้ Third country Training Programme (TCTP) ซึ่งรัฐบาลมาเลเซียจัดร่วมกับ JICA ทั้งนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้เสนอให้ทุนศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกในทุกสาขาภายใต้ MTCP ด้วย

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 4.1 Administration
- 4.2 Agricultural Management
- 4.3 Animal Husbandry
- 4.4 Broadcasting
- 4.5 Environment & Women
- 4.6 Infrastructure
- 4.7 English Language
- 4.8 Information Technology
- 4.9 Science and Culture

5. ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จัดสรรทุนฝึกอบรมระยะสั้นไม่เกิน 3 เดือน และระยะยาว 4 - 24 เดือน ให้รัฐบาลไทยโดยไม่กำหนดจำนวนทุนที่ให้ ซึ่งผู้สมัครจากประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับผู้สมัครรับทุนชาติต่างๆ โดยแหล่งทุนจะรับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศเฉพาะทุนระยะสั้น สำหรับทุนระยะยาวรัฐบาลไทย(กรมวิเทศสหการ) จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าเดินทาง

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น

- (1) Agriculture and Forestry
- (2) Animal Science
- (3) Rural Development
- (4) Organization and Management

หลักสูตรฝึกอบรมระยะยาว

- (1) Business and Industry
- (2) Technical Vocational Education and Training (TVET)
- (3) Agriculture and Forestry
- (4) Individual Advance Training

6. ประเทศสวีเดน ปัจจุบัน รัฐบาลสวีเดนจะแจ้งหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น/ สัมมนา ให้แก่รัฐบาลไทยปีละประมาณ 35 - 40 หลักสูตร ซึ่งผู้สมัครจากประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับผู้สมัครรับทุนจากชาติต่างๆ

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 6.1 Governance, Democracy and Human Rights
- 6.2 Social Services, Health, Education and Community Planning
- 6.3 The Enabling Environment, Public Institutions and Services
- 6.4 Infrastructure, Telecommunications, Energy and Transports

- 6.5 Industrial Production, Management and Technology
- 6.6 Agricultural Production and Distribution
- 6.7 Environment, Land Use and Natural Resources Management

ทั้งนี้ รัฐบาลสวีเดน จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างประเทศ เฉพาะบางหลักสูตรที่เป็นหัวข้อ Soft Subjects ในสาขาที่ 6.1 - 6.2 เท่านั้น

7. ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านทุนแก่รัฐบาลไทย ในลักษณะหลักสูตรฝึกอบรมประจำปี (Group Training Course) ระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือน รวมทั้งหลักสูตรฝึกอบรมในลักษณะ Third Country Training Programme (TCTP) ที่รัฐบาลเกาหลีจัดร่วมกับ JICA และ/หรือองค์การระหว่างประเทศอื่นๆด้วย

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 7.1 Public Administration
- 7.2 Economic Development
- 7.3 Agricultural and Rural Development
- 7.4 Science and Technology
- 7.5 Environment & Women
- 7.6 Education & Culture

8. ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านทุนแก่รัฐบาลไทย ในลักษณะหลักสูตรฝึกอบรมประจำปี (Group Training Course) ระยะเวลาไม่เกิน 1 เดือน โดยแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

- 8.1 ASEAN Training Awards
- 8.2 Singapore Technical Assistance Programme for Colombo Plan Countries
- 8.3 Singapore - Colombo Plan Training Awards
- 8.4 Singapore Third Country Training Awards

8.5 Singapore Cooperation Programme Training Awards

8.6 Singapore Technical Assistance Programme for Sustainable

Development

ทั้งนี้ รัฐบาลสิงคโปร์จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างประเทศ ยกเว้นทุนประเภท 8.5 และ 8.6

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- (1) Economic Development and Trade
- (2) Public Administration and Law
- (3) Information Technology
- (4) Healthcare and Humanitarian Assistance
- (5) Management and Productivity
- (6) Communications and Transport
- (7) Environment
- (8) Public Utilities
- (9) Tourism
- (10) Urban Utilities
- (11) English Language

9. ประเทศออสเตรเลีย รัฐบาลออสเตรเลีย โดยสำนักงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งออสเตรเลีย (Australian Agency for Interantional Development : AusAID) ได้ให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านทุนแก่รัฐบาลไทย ในลักษณะทุนศึกษาระดับปริญญา ทุนฝึกอบรมดูงาน และปฏิบัติการวิจัย โดยผู้สมัครรับทุนจะต้องมีผลการทดสอบภาษาอังกฤษ IELTS เฉลี่ยระดับ 6.5 ขึ้นไป และมีคะแนนแต่ละภาค (band) ไม่ต่ำกว่า 6

รัฐบาลออสเตรเลีย ได้จัดสรรงบประมาณให้แก่รัฐบาลไทยเป็นทุนศึกษาระดับปริญญาโท ภายใต้แผนงาน Australian Development Scholarships : ADS ปีละประมาณ 1.2 ล้านเหรียญออสเตรเลีย หรือประมาณ 30 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลออสเตรเลียจะ

รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆของผู้รับทุนตลอดระยะเวลาการรับทุน รวมถึงค่าใช้จ่ายของครอบครัวผู้รับทุนที่จะนำไปพำนักด้วย

10. ประเทศอินเดีย ให้ทุนกับประเทศไทยในลักษณะหลักสูตรฝึกอบรมประจำปี (International Group Training Course) ระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือน โดยจัดสรรงบประมาณจาก 2 แหล่ง คือ

10.1 ทุนภายใต้แผน โคลัมโบ (Technical Cooperation Scheme of Colombo Plan : TCS of Colombo Plan) บริหารงานโดยกระทรวงการคลังอินเดีย จำนวนปีละ 10 ทุน

10.2 ทุนภายใต้ Indian Technical and Economic Cooperation : ITEC บริหารงานโดยกระทรวงการต่างประเทศอินเดีย จำนวนปีละ 10 ทุน

ทั้งนี้ สามารถถัวเฉลี่ยจำนวนผู้รับทุนจากทั้ง 2 แหล่งได้

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- (1) Economic Development and Trade Promotion
- (2) Industry and Technology
- (3) Public Administration
- (4) Information Technology
- (5) Agricultural and Rural Development

11. ประเทศอิสราเอล ให้ทุนกับประเทศไทยในลักษณะหลักสูตรฝึกอบรมประจำปี (International Group Training Course) ระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือน ปัจจุบัน รัฐบาลอิสราเอล แจกหลักสูตรฝึกอบรมให้แก่รัฐบาลไทยปีละประมาณ 50 หลักสูตร และจัดสรรทุนให้ปีละประมาณ 30 ทุน ทั้งนี้ แหล่งทุนจะไม่รับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศ ดังนั้นผู้รับทุนหรือหน่วยงานเจ้าสังกัดของผู้รับทุน จะต้องรับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศ

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 11.1 Agricultural and Related Sciences
- 11.2 Education and Community Development
- 11.3 Economic and Social Development
- 11.4 Industrial Development and Management
- 11.5 Medicine and Public Health
- 11.6 Rural and Urban Development

12. สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ United Nations Development Programme (UNDP) ให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่รัฐบาลไทยในลักษณะทุนฝึกอบรมและทุนประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวนประมาณปีละ 5 - 10 ทุน

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 12.1 Socio Economic Planning
- 12.2 Statistics
- 12.3 Finance Management
- 12.4 International Affairs Management

13. สำนักเลขาธิการแผนโคลัมโบ (Colombo Plan Secretariat : CPS) ให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่รัฐบาลไทยในลักษณะทุนฝึกอบรม สัมมนา Workshop และ Training Workshop จำนวนประมาณปีละ 25 - 30 ทุน

ความร่วมมือด้านทุน มุ่งเน้นในสาขา

- 13.1 Drug
- 13.2 Economic
- 13.3 Commerce and Trade
- 13.4 Finance / Marketing Management

แนวโน้มความช่วยเหลือด้านทุนจากต่างประเทศ

ตามที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 ว่า ปัจจุบันความช่วยเหลือด้านทุนต่างประเทศเริ่มมีอัตราลดลง และมีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากแหล่งทุนเห็นว่าไทยมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งไทยได้รับความช่วยเหลือด้านทุนต่างประเทศมาเกือบ 50 ปีแล้ว (ตั้งแต่ปี 2497) นอกจากนี้ ประเทศผู้ให้ทุนหลายแหล่ง มีปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ ทำให้ลดงบประมาณด้านการให้ความช่วยเหลือต่างประเทศลง และเน้นให้ความช่วยเหลือในประเทศที่มีศักยภาพต่ำ เช่น ประเทศในแถบแอฟริกา หรือกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม)

อย่างไรก็ตาม ประเทศผู้ให้ทุนส่วนใหญ่ ยังคงจ่ายทุนมายังประเทศไทย เพื่อรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แต่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้ทุน เช่น จัดหลักสูตรในไทยโดยให้ฝ่ายไทยร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย จัดลำดับการพิจารณาให้ทุนแก่ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากประเทศไทยไว้ในลำดับต่อจากประเทศที่มีศักยภาพต่ำตามข้างต้น หรือยังคงทุนประเภท International Competitiioin ไว้ แต่ลดทุนประเภทโควต้าลง ยกเว้นรัฐบาลญี่ปุ่นที่ยังไม่ลดความช่วยเหลือด้านทุนที่ให้กับรัฐบาลไทย แต่เน้นการให้ทุนเฉพาะสาขาและเข้มงวดคุณสมบัติของผู้สมัครรับทุนมากขึ้น

แหล่งทุนที่ลดความช่วยเหลือด้านทุนนอกโครงการแก่ประเทศไทยโดยสิ้นเชิงคือประเทศออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยงดให้ทุนนอกโครงการทุกประเภทแก่รัฐบาลไทยตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป ทุนที่ยังคงเหลือค้างในปี 2546 คือทุนที่ได้รับการอนุมัติไว้ตั้งแต่ปี 2545

ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป รัฐบาลเนเธอร์แลนด์จะใช้นโยบายใหม่ในการให้ความร่วมมือด้านทุน โดยมุ่งเน้นความต้องการของประเทศผู้รับมากขึ้นและมีความยืดหยุ่นมากขึ้นด้วย โดยผู้สนใจสมัครรับทุน เมื่อได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานเจ้าสังกัดให้สมัครรับทุนแล้ว จะต้องส่งใบสมัครไปยังสถาบันผู้จัดหลักสูตรในประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยตรง

บทที่ 4

ปัญหาการดำเนินงานด้านทุนต่างประเทศ

ปัญหาการดำเนินงานทุนต่างประเทศที่จะกล่าวถึงในบทนี้ เป็นทุนประเภท 1(ข) ที่ดำเนินการผ่านกรมวิเทศสหการเท่านั้น ทั้งนี้ ทุนที่กรมวิเทศสหการแจ้งมายังกระทรวง แบ่งออกได้กว้างๆ เป็น 2 ประเภท คือ

1. **ทุนประจำปี** เป็นทุนที่แหล่งทุนให้ทุนแก่ประเทศไทยมานานพอสมควร และเชื่อว่าในปีต่อไปประเทศผู้ให้จะเสนอให้ทุนดังกล่าวอีก มีทั้งแบบที่กำหนดโควตาให้กับประเทศไทย และแบบ International Competition แต่ประเทศผู้ให้อาจหยุดการให้ความช่วยเหลือด้านทุนเมื่อใดก็ได้ ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2. **ทุนไม่ประจำ/ทุนจร** คือทุนที่แหล่งทุนเสนอให้แก่ประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศไทย ซึ่งทุนดังกล่าวจัดสรรไม่หมด แต่ยังมีเวลาเหลือพอดำเนินการได้ แหล่งทุนเหล่านั้นจึงแจ้งทุนที่เหลือดังกล่าวมายังประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ทุนลักษณะนี้จะมีระยะเวลาดำเนินการกระชั้นชิดมาก บางครั้งไม่สามารถจัดหาผู้สมัครรับทุนได้ทันเวลา และการได้รับทุนยังขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาของแหล่งทุน

ทุนต่างประเทศดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นทุนที่จ่ายมาให้ตามความประสงค์ของแหล่งทุน โดยฝ่ายไทยไม่สามารถต่อรองกับแหล่งทุนในการกำหนดสาขาความต้องการ หลักสูตร หรือจำนวนทุน เนื่องจากการให้ความช่วยเหลือด้านทุน ขึ้นอยู่กับงบประมาณและนโยบายความช่วยเหลือต่างประเทศของแต่ละแหล่งทุน หลักสูตรที่จ่ายมายังประเทศผู้รับทุน บางส่วนเป็นหลักสูตรที่มีการจัดสอนในสถาบันการศึกษาของประเทศที่ให้ทุนอยู่แล้ว บางส่วนเป็นหลักสูตรที่แหล่งทุนจัดขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับประเทศกำลังพัฒนาต่างๆ ที่ได้รับทุน โดยเฉพาะทุนภายใต้โครงการความช่วยเหลือของต่างประเทศ

ขั้นตอนการดำเนินงานทุน

การดำเนินงานทุนของสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงาน ปลัดกระทรวง มีขั้นตอนโดยสรุป ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรและจ่ายทุน

เมื่อกรมวิเทศสหการ แจึงทุนต่างประเทศมายังกระทรวง สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ จะวิเคราะห์หลักสูตรจากรายละเอียด เนื้อหา เงื่อนไขต่างๆ และคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิ์สมัครรับทุน ว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรของกรม/หน่วยงานใด หากหลักสูตรดังกล่าวกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสาขา จะจ่ายทุนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ เช่น สาขาช่าง จะจ่ายทุนไปยังกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สาขาความปลอดภัยในการทำงาน จะจ่ายทุนไปยังกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อนุมัติทุนต่างประเทศที่ได้รับแจ้ง เป็นหลักสูตรต่างๆ ไปที่ทุกหน่วยงานที่มีสิทธิ์สมัครรับทุน เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การฝึกอบรม สारसनเทส หรือ หลักสูตรค่านโยบายและแผน สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ จะจ่ายทุนไปยังทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวง ให้เสนอชื่อผู้สมัครรับทุนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับทุน

สำนักประสานความร่วมมือจะตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับทุนที่ได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานระดับกรม โดยจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กรมวิเทศสหการ กำหนด ซึ่งได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 และจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่แหล่งทุนกำหนดในแต่ละหลักสูตรด้วย หากผู้สมัครรับทุนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด จะไม่สามารถเสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการ

3. การคัดเลือกและการทดสอบภาษาอังกฤษเบื้องต้น

การทดสอบภาษาอังกฤษเบื้องต้นของกระทรวง เป็นวิธีการหนึ่งในการคัดเลือกผู้สมัครรับทุน กรณีที่มีผู้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด สมัครรับทุนเกินจำนวนที่ได้ รับการจัดสรรจากกรมวิเทศสหการ สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ จะจัด ทดสอบภาษาอังกฤษเบื้องต้น และรายงานผลการทดสอบต่อปลัดกระทรวงให้พิจารณา ขั้นสุดท้าย

4. การเสนอชื่อผู้สมัครรับทุน

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ จะเสนอชื่อผู้สมัครรับทุนที่ ได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงแล้ว ไปยังกรมวิเทศสหการ โดยผู้สมัครรับทุนจะต้อง เข้ารับการทดสอบภาษาอังกฤษ ณ กรมวิเทศสหการอีกครั้ง เพื่อแข่งกับผู้สมัครรับทุนจาก หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอื่นๆ

5. การขออนุมัติเดินทางไปรับทุนต่างประเทศ

หลังจากแหล่งทุนแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติทุน และกำหนดวันเดินทาง ของผู้รับทุนแล้ว กรณีที่ผู้รับทุนเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักประสาน ความร่วมมือระหว่างประเทศ จะเป็นผู้ดำเนินการขออนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปรับทุน ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 รวมทั้งจัดทำสัญญาค้ำประกัน สัญญาการกลับมาใช้ทุน และใบลา ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ เสนอให้ปลัดกระทรวงอนุมัติ การเดินทางและลงนามในเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือรายงานให้สำนักงาน ก.พ. ทราบ สำหรับผู้รับทุนที่เป็นข้าราชการสังกัดกรม/สำนักงาน ภายใต้กระทรวง หน่วยงานต้นสังกัดจะ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

6. การติดตามผลการรับทุน

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ จะเป็นผู้ติดตามรายงานผลการรับทุนของผู้รับทุนต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบการรับทุน ที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2

ปัญหาการดำเนินงานทุนต่างประเทศ

ทุนต่างประเทศ ที่กระทรวงได้รับแจ้งจากกรมวิเทศสหการ มีหลากหลายหลักสูตร บางหลักสูตรเป็นทุนเฉพาะสาขา ซึ่งแหล่งทุนกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัครรับทุนไว้เข้มงวด บางหลักสูตรเป็นทุนทั่วไป ที่กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัครรับทุนไว้กว้างๆ ปัญหาการดำเนินงานที่สำคัญ คือ

1. ปัญหาการจัดหาผู้สมัครรับทุน

กรณีทุนเฉพาะสาขา ที่แหล่งทุนกำหนดคุณสมบัติเฉพาะ เช่น ทุนสาขาความปลอดภัยในการทำงาน ทุนสาขาช่าง หรือทุนสาขาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ มักจะไม่สามารถหาผู้สมัครรับทุนได้ เนื่องจาก

- ไม่มีผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะครบถ้วนตามที่แหล่งทุนกำหนด เช่น ระดับของผู้สมัครรับทุน (ระดับผู้ปฏิบัติ ระดับอาวุโส หรือระดับบริหาร) ระยะเวลาการทำงานในสาขาที่หลักสูตรกำหนด เป็นต้น

- ผู้มีสิทธิ์สมัครรับทุนมีจำนวนน้อย เช่น หลักสูตรด้านความปลอดภัยในการทำงาน

- ผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ไม่ประสงค์จะสมัครรับทุน เนื่องจากไม่ต้องการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษ ยังไม่พร้อมในการสมัครรับทุน หรือ กรณีผู้สมัครรับทุนเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาค จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้ามาสอบ

ภาษาอังกฤษ กรมวิเทศสหการ โดยไม่สามารถเบิกจากราชการได้ และอาจไม่ได้รับทุน เนื่องจากเป็นทุนแข่งขัน

กรณีทุนทั่วไป ที่เป็นทุนโควต้าประเทศไทย และแหล่งทุนกำหนด คุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัครรับทุนไว้กว้างๆ เช่น ทุนด้าน Multimedia / Office Technologies / IT Management ทุน Development Projects ทุน Personnel Management หรือทุนฝึกอบรม ภาษาอังกฤษ จะมีผู้สนใจสมัครรับทุนเป็นจำนวนมาก เฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการในส่วนกลาง ทำให้ต้องสอบแข่งขันระหว่างผู้สมัครรับทุนในสังกัดกระทรวง แม้ว่าจะมีข้าราชการที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นจำนวนมาก แต่ยังคงมีปัญหาในการดำเนินงาน เนื่องจาก

- หน่วยงานระดับกรมมีหนังสือเสนอชื่อผู้สมัครรับทุนที่ไม่มีสิทธิสมัครรับทุน เช่น เคยรับทุนต่างประเทศแล้วและยังอยู่ในระหว่างพักรับทุน หรือมีคุณสมบัติไม่ครบตามที่แหล่งทุนกำหนด และเจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากข้าราชการที่ขอสมัครรับทุนเจตนาปิดบัง เช่น คุณสมบัติด้านการศึกษาไม่เป็นไปตามที่แหล่งทุนกำหนด หรือไม่มีประสบการณ์ทำงานในสาขาที่สมัครรับทุน

- ข้าราชการส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในจังหวัดที่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ มักไม่สมัครรับทุน เนื่องจากมีการแข่งขันสูง ทั้งระดับภายในหน่วยงานและภายนอกหน่วยงาน

- ข้าราชการที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรขอสมัครรับทุน เนื่องจากแหล่งทุนไม่กำหนดคุณสมบัติเฉพาะไว้ หรือกำหนดไว้แต่ไม่ชัดเจน

กรณีทุนที่แหล่งทุนและกรมวิเทศสหการ ไม่รับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศ เช่น ทุนรัฐบาลอิสราเอล แม้จะเป็นหลักสูตรที่ดี แต่ก็ไม่ค่อยมีผู้สนใจสมัครรับทุน

นอกจากนั้น หากหน่วยงานใดไม่เสนอชื่อผู้สมัครรับทุนในหลักสูตรที่ได้รับแจ้งจากกรมวิเทศสหการติดต่อกันเป็นเวลา 2 ปี กรมวิเทศสหการ อาจพิจารณางดเงินทุนในหลักสูตรดังกล่าวเป็นเวลา 1 หรือ 2 ปี

2. ปัญหาการคัดเลือกผู้สมัครรับทุน

ปัญหาหลักของการคัดเลือกผู้สมัครรับทุน คือ

2.1 ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานระดับกรม มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ แต่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่จำเป็นต้องเสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการ เนื่องจากไม่มีผู้สมัครรับทุนรายอื่น

2.2 ผู้สนใจสมัครรับทุนและได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานระดับกรม บ่อยครั้งอยู่ในกลุ่มคนเดิมที่เคยสมัครรับทุนมาแล้วแต่ยังไม่ได้รับทุน หรือกลุ่มคนที่เคยได้รับทุนมาแล้วและได้รับทุนซ้ำซาก

2.3 ในการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษระหว่างหน่วยงานภายใต้กระทรวง บางครั้งผู้ที่มีคุณสมบัติสมควรได้รับการเสนอชื่อจากกระทรวง เช่น ปฏิบัติงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และคาดว่าจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานได้ มีคะแนนสอบน้อยกว่าผู้ที่มีคุณสมบัติดีกว่า แต่มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า

3. ปัญหาการแข่งขันเพื่อให้ได้รับทุน

ข้าราชการสังกัดกระทรวง ที่ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษ เพื่อรับทุนต่างประเทศ โดยเฉพาะข้าราชการในกลุ่มสาขาวิชาชีพเฉพาะ มักสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือมีคะแนนสอบในลำดับต่ำกว่าหน่วยงานอื่น ทำให้ไม่ได้รับการเสนอชื่อไปยังแหล่งทุน นอกจากนั้น แม้ว่าผู้สมัครรับทุนจะผ่านการแข่งขันภาษาอังกฤษ และได้รับการเสนอชื่อไปแหล่งทุนแล้วก็ตาม แหล่งทุนอาจไม่พิจารณาจัดสรรทุนให้ หากผู้ได้รับการเสนอชื่อมีคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของแหล่งทุน

จากสถิติการแข่งขันเพื่อรับทุนต่างประเทศ ของกรมวิเทศสหการ ระหว่างเดือนมกราคม-เดือนธันวาคม 2545 มีข้าราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน สมัครรับทุนต่างประเทศ และเข้ารับการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษ จำนวน 119 ราย ได้รับทุนเพียง 19 ราย คิดเป็น 15.9 % ของผู้สมัครรับทุน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 : การสมัครรับทุนต่างประเทศผ่านกรมวิเทศสหการ
ระหว่างเดือนมกราคม - เดือนธันวาคม 2545

หน่วยงาน	จำนวนผู้สมัครรับทุน							
	ม.ค.-มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	- พ.ย.	ธ.ค.	รวม
1. อีสระ	168	22	16	10	15	5	16	252
2. สำนักนายกฯ	322	19	8	5	15	2	2	373
3. กลาโหม	16	3	3	0	0	0	0	22
4. คดี	92	16	5	5	4	0	6	128
5. ต่างประเทศ	7	0	1	1	0	2	2	13
6. เกษตร	302	16	8	0	5	6	10	347
7. คมนาคม	246	18	8	3	25	1	0	301
8. พาณิชย์	65	3	4	8	1	5	1	87
9. มหาตไทย	281	25	9	0	7	5	10	337
10. ยุติธรรม	6	0	0	0	0	0	1	7
11. วิทยาศาสตร์ฯ	164	18	3	1	9	0	2	197
12. ศึกษาธิการ	313	24	18	5	11	5	12	388
13. สาธารณสุข	152	14	6	6	2	5	8	193
14. อุตสาหกรรม	96	3	5	0	5	3	7	119
15. ทบวงฯ	241	15	6	2	9	7	13	293
16. แรงงาน	79	11	12	5	7	1	4	119
17. เอกชน	24	5	0	2	0	0	3	34
18. การท่องเที่ยวฯ	0	0	0	0	0	0	0	0
19. พัฒนาสังคมฯ	0	0	0	0	0	0	2	2
20. ทรัพยากรฯ	0	0	0	0	0	8	2	10
21. เทคโนโลยีฯ	0	0	0	0	0	2	0	2
22. พลังงาน	0	0	0	0	0	0	0	0
23. วัฒนธรรม	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	2574	212	112	53	115	57	101	3,224

ตารางที่ 2 : ผลการรับทุนเรียงตามจำนวนการรับทุน

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนผู้สมัครรับทุน (ราย)	จำนวนผู้ได้รับทุน (ราย)	คิดเป็น %
1	กระทรวงศึกษาธิการ	388	93	23.9
2	กระทรวงวิทยาศาสตร์	197	91	46.1
3	สำนักนายกรัฐมนตรี	373	89	23.8
4	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร	347	88	25.3
5	กระทรวงสาธารณสุข	193	87	45
6	ทบวงมหาวิทยาลัย	293	83	28.3
7	กระทรวงคมนาคม	301	66	21.9
8	หน่วยงานอิสระ	252	62	24.6
9	กระทรวงมหาดไทย	337	52	15.4
10	กระทรวงการคลัง	128	37	28.9
11	กระทรวงพาณิชย์	87	33	37.9
12	กระทรวงอุตสาหกรรม	119	20	16.8
13	กระทรวงแรงงาน	119	19	15.9
14	ภาคเอกชน	34	17	50
15	กระทรวงกลาโหม	22	9	40.9
16	กระทรวงการต่างประเทศ	13	8	61.5
17	กระทรวงยุติธรรม	7	1	14.2
	รวม	3,224	855	26.5

ตามตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าแต่ละหน่วยงานมีอัตราการได้รับทุนเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้สมัครรับทุนที่ไม่เท่ากัน หน่วยงานที่มีศักยภาพในการแข่งขันและมีเปอร์เซ็นต์การได้รับทุนมากที่สุด คือ กระทรวงการต่างประเทศ และภาคเอกชน ในขณะที่กระทรวงแรงงานมีเปอร์เซ็นต์ได้รับทุนอยู่ในอันดับเกือบสุดท้าย หากไม่นับหน่วยงานตั้งใหม่ 6 หน่วยงาน ที่ยังไม่มีผู้ได้รับทุน

๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐๓๓๐

บทที่ 5

แนวทางแก้ไขปัญหาและการดำเนินงานด้านทุนในระยะต่อไป

แนวทางแก้ไขปัญหาและการดำเนินงานด้านทุนที่จะกล่าวถึงในบทนี้ เป็นเพียงข้อเสนอจากมุมมองของผู้เขียน โดยวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ และข้อบกพร่องในการดำเนินงานที่ผ่านมา

หลักในการดำเนินงานด้านทุนที่สำคัญคือ การกระจายโอกาสให้เท่าเทียมกัน บนพื้นฐานของความโปร่งใส รวดเร็ว โดยคำนึงถึงประสิทธิผลในการดำเนินงาน ที่สำคัญคือ ต้นทุนในการดำเนินงานด้านทุน กับความคุ้มค่าที่จะได้ทุนแต่ละทุน

การกำหนดแผนงานด้านทุน มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานด้านทุน เป็นไปอย่างมีทิศทาง ลดปัญหา และกระจายโอกาสการได้รับทุนอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงการกระจายโอกาสการสมัครรับทุน

การดำเนินงานทุนเท่าที่ผ่านมา กระทรวงทำหน้าที่จ่ายทุนที่ได้รับ ไปยังหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และหน่วยงานก็ส่งต่อทุนออกไปในลักษณะใกล้เคียงกัน เป็นการทำงานวันต่อวัน โดยไม่มีแผนงาน และดูจะไม่คุ้มค่ากับต้นทุนในการดำเนินงาน ทั้งต้นทุนค่าแรงงานของเจ้าหน้าที่ทุกกรม และค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน ตามตารางที่ 2 ในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่า การทำงานด้านทุนของทุกกรมในสังกัด กระทรวง ตลอดปี 2545 มีข้าราชการทั้งกระทรวงได้รับทุนเพียง 19 ราย จากจำนวนผู้ที่กระทรวงส่งเข้ารับการสอบแข่งขัน 119 ราย

ปัญหาในการแข่งขันเพื่อการรับทุนของข้าราชการสังกัดกระทรวง มีทั้งปัญหาที่ควบคุมไม่ได้ คือปัญหาการลดระดับความสำคัญของประเทศไทยจากแหล่งทุน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการไม่ได้รับทุน และปัญหาที่ควบคุมได้ คือ ปัญหาคุณสมบัติของผู้สมัคร และ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สมัครรับทุน

การที่ผู้สมัครรับทุนของกระทรวงจะได้รับทุนหรือไม่ มีเงื่อนไขสำคัญเพียง 3 ข้อ คือ

1. คุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนด
2. ผลการสอบแข่งขันภาษาอังกฤษ
3. การพิจารณาขั้นสุดท้ายของแหล่งทุน

ดังนั้น หากมีการจัดทำแผนงานด้านทุนและจัดเตรียมบุคลากรที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของแต่ละหลักสูตรไว้ รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรดังกล่าว ให้เพียงพอแก่การแข่งขัน สำหรับทุนแต่ละประเภท ตามที่กล่าวไว้แล้วใน บทที่ 2 เรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ข้าราชการที่ได้รับการเสนอชื่อเข้าสมัครรับทุนจากกระทรวงแรงงาน มีโอกาสชนะในการแข่งขันมากขึ้น ขณะเดียวกัน ก็สามารถลดการรับทุนซ้ำซากของข้าราชการที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

การจัดทำแผนงานด้านทุน ควรทำแบบบูรณาการ โดยจัดทำเป็นแผนงานรวมทั้งกระทรวง ครอบคลุมทั้งทุนประเภท 1 และ ประเภท 2 ไม่ว่าจะเป็นทุนจากแหล่งใด หรือของหน่วยงานใดในสังกัดกระทรวง เพื่อให้การทำงานทุนของทั้งกระทรวงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถจัดทำข้อมูล สถิติเชิงวิชาการ และติดตามประเมินผลในภาพรวมของกระทรวงได้ ทั้งนี้ มีข้อเสนอในการจัดทำแผนงานดังกล่าว คือ

1. ควรมีการสำรวจความต้องการรับทุนต่างประเทศของข้าราชการสังกัดกระทรวง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยแยกประเภททุน ศึกษาฝึกอบรม ประชุม/สัมมนา สูงงาน เนื่องจากทุนแต่ละประเภท มีระยะเวลารับทุนไม่เท่ากัน และมีเกณฑ์คะแนนสอบภาษาอังกฤษต่างกัน

2. ควรมีการสำรวจหลักสูตรที่กระทรวงได้รับในแต่ละปี แยกเป็นหลักสูตรประจำ และหลักสูตรที่จัดขึ้นระหว่างปีเป็นครั้งคราว เพื่อทราบจำนวนทุนที่ได้รับแจ้งแต่ละปีอย่างคร่าวๆ

3. จัดทดสอบวัดผลภาษาอังกฤษ โดยกรมวิเทศสหการ เพื่อทราบคะแนนสอบของผู้สนใจสมัครรับทุนแต่ละราย เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรทุนให้เหมาะสม สำหรับข้าราชการในส่วนภูมิภาค เห็นควรอนุโลมให้ใช้ผลสอบภาษาอังกฤษของสถาบันที่เชื่อถือได้ในพื้นที่ โดยเป็นข้อสอบในลักษณะที่ใกล้เคียงกับกรมวิเทศสหการ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาสอบของผู้สมัครรับทุน

4. เมื่อประมวลข้อมูล ตามข้อ 1 - 3 แล้วนำมาพิจารณาประกอบนโยบายพัฒนาบุคลากรของกระทรวง ควรมีการจัดลำดับรายชื่อผู้ที่กระทรวงสนับสนุนให้รับทุนแต่ละประเภท โดยให้ความสำคัญกับผู้ที่ยังไม่เคยได้รับทุนมาก่อน เพื่อเป็นการกระจายโอกาสการรับทุน และลดปัญหาการรับทุนซ้ำซาก

5. การเสนอชื่อผู้สมัครรับทุนในแต่ละหลักสูตร แต่ละประเภท ควรพิจารณาจากรายชื่อที่มีการจัดลำดับไว้แล้ว ตามข้อ 4 เท่านั้น โดยคัดเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละแหล่งทุน

6. กรณีเป็นทุนที่แหล่งทุนไม่ออกค่าเดินทางไป-กลับระหว่างประเทศให้ หรือออกค่าเดินทางให้เพียงเที่ยวเดียว หากพิจารณาแล้วว่าหลักสูตรดังกล่าว มีประโยชน์จริงๆ ต่อราชการและหน่วยงาน เห็นควรให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้รับทุน เบิกค่าใช้จ่ายสมทบเป็นค่าเดินทางให้กับผู้รับทุน อย่างไรก็ตาม หากหลักสูตรที่ได้รับแจ้ง เป็นหลักสูตรทั่วไปที่ไม่ใช่ด้านแรงงาน โดยเฉพาะ เช่น หลักสูตร Workshop on Developing Rural Tourism as a Mechanism for Income Generation Job Creation for Women ของรัฐบาลอิสราเอล เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการรับทุนของกระทรวง เห็นควรประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ข้าราชการที่สนใจทราบ ผ่าน Website ของกระทรวง หรือปีศประกาศ หรือส่งข้อมูลผ่าน E-mail ของหน่วยงานต่างๆ โดยผู้รับทุนต้องรับผิดชอบค่าเดินทางระหว่างประเทศเอง

7. ควรพัฒนาศักยภาพของข้าราชการที่กระทรวงสนับสนุนให้สมัครรับทุนให้พร้อมในการแข่งขันกับหน่วยงานอื่นๆ ด้วยการให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการรับทุนต่างประเทศ และพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้เพียงพอต่อการแข่งขันรับทุนแต่ละประเภท ด้วยการจัดส่งข้าราชการดังกล่าว เข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในหลักสูตรต่างๆ เช่น หลักสูตร Intensive Language Course ของกรมวิเทศสหการ หรือ

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษของสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยพิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นรายๆ ไป ตามความเหมาะสม

8. ควรกำหนดหลักเกณฑ์ ให้ผู้รับทุน ต้องกลับมาปฏิบัติงานในสาขาที่รับทุน อย่างน้อย 3 - 5 ปี เพื่อนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อราชการ

9. ควรมีการตั้งคณะทำงานบริหารงานทุน ประกอบด้วยผู้แทนทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวง เพื่อช่วยกันพิจารณา กำหนดแนวทาง วิเคราะห์หลักสูตร คัดเลือกผู้สมัครรับทุน และดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวง เป็นคณะทำงาน และผู้ปฏิบัติงาน เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน โดยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือเวียนหนังสือไปทุกกรม ทุกครั้งที่ได้รับการแจ้งทุน เป็นการประหยัดเวลา และทรัพยากรของหน่วยงานด้วย

นอกจากนั้น การประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง และผลการดำเนินงาน ด้านทุน ผ่านทาง Website ของกระทรวง นอกจากจะเป็นการเผยแพร่ผลงานแล้ว ยังเป็นการสร้างความโปร่งใสในการทำงาน ให้ผู้ที่สนใจ รับรู้ ติดตาม และตรวจสอบการทำงานได้

หากจะมีการประเมินการรับทุนต่างประเทศของข้าราชการเป็นตัวแทน ข้าราชการที่รับทุนฝึกอบรมของประเทศแถบเอเชีย ระยะเวลารับทุน 1 เดือน จำนวน 1 ราย สามารถประเมินค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทาง ที่พัก เบิยเลี้ยง ค่าธรรมเนียมฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นเงินขั้นต่ำประมาณ 127,000 บาท ดังนั้น ข้าราชการสามารถพัฒนาข้าราชการให้สามารถแข่งขันรับเพื่อการรับทุนต่างประเทศได้มากขึ้นเท่าไร กระทรวงก็จะสามารถประหยัดงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร ได้มากขึ้นเท่านั้น

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

บทที่ 6

บทสรุป

ทุนรัฐบาล องค์การต่างประเทศ หรือองค์กรต่างประเทศ ประเภท 1 (ข) เป็นทุนที่ต่างประเทศ ให้กับประเทศไทยเพื่อพัฒนาบุคลากรของประเทศในด้านต่างๆ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้น ตามที่กรมวิเทศสหการจะได้ประกาศให้ทราบ โดยแหล่งทุนต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้รับทุน ซึ่งผู้รับทุนไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายใดๆ จากทางราชการได้ ยกเว้น กรณีแหล่งทุนไม่สนับสนุนค่าเดินทางระหว่างประเทศ ก็อาจขอเบิกเงินสมทบเป็นค่าเดินทางระหว่างประเทศได้ แล้วแต่งบประมาณและการพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน

ปัญหาการดำเนินงานด้านทุนของกระทรวง ทั้งเรื่องการจัดหา คัดเลือก และแข่งขันให้ได้รับทุนของผู้สมัครรับทุน สามารถแก้ไขได้ หากมีการจัดทำแผนงานด้านทุนที่ชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของข้าราชการ เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชา

ดังที่กล่าวแล้วว่า การส่งเสริมให้ข้าราชการรับทุนต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรของกระทรวง โดยคาดหวังว่าผู้รับทุน จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และนำความรู้ใหม่ๆ ที่ได้รับมาพัฒนางานราชการต่อไป ดังนั้น หากกระทรวงสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประสงค์จะรับทุนได้ โดยเฉพาะผู้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในหลักสูตรเฉพาะสาขา เช่น หลักสูตร Welding Engineer หลักสูตร Vocational Training Instructors (Electronic Engineering) และหลักสูตร Occupational Health เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทุนโควต้าประเทศไทย และมีหน่วยงานไทยเข้าร่วมแข่งขันน้อย กระทรวงแรงงานจะสามารถประหยัคงบประมาณพัฒนาข้าราชการในสาขางานดังกล่าวได้

